

CITES WETGEVINGEN

CITES staat voor: Convention on International Trade in Endangered Species of Wild Fauna and Flora; d.w.z. is een overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde soorten wilde dieren en planten.

Deze overeenkomst is gestart in 1973 met 21 landen en is ondertussen door meer dan 172 landen ondertekend.

De bedoeling is controle te krijgen en te houden over de handel in bedreigde dier- en plantensoorten en dit door middel van een systeem van vergunningen en certificaten die toelaten de handel te controleren.

De bedreigde soorten werden onderverdeeld in bijlagen I, II en III naargelang de graad van bescherming die ze kregen:

- **Bijlage I** :-direct met uitsterven bedreigde dieren en planten;

-het houden van de soorten hierin vermeld is in principe verboden, behalve als ze gedekt zijn door een CITES-certificaat, of vermeld staan op een inventaris ingediend bij de dienst CITES.

- **Bijlage II** :-dieren en planten die mogelijk met uitsterven worden bedreigd maar da nog niet zijn;

-het houden is toegestaan wanneer kan aangetoond worden dat de specimens op een wettelijke manier zijn verworven; dit kan aan de hand van een factuur, gekweekt in gevangenschap (*verklaring van kweek*), invoervergunning,...

- **Bijlage III** :-dieren en planten die in minstens één land worden beschermd; dit land heeft andere CITES-lidstaten gevraagd de handel in die soort te controleren;

-het houden is vrij.

De Europese Gemeenschap; en dus ook België; is pas vanaf 01 januari 1984 toegetreden.

Op 09 december 1996 vaardigde Europa zijn eigen CITES-wetgeving uit met een nieuwe Verordening nr. 338/97 die in voege trad op 01 juni 1997.

Verordening nr. 939/97 van 26 mei 1997 geeft een reeks praktische aanvullingen en toepassingen hierop, zoals vb. het type vergunningen en certificaten dat moet gebruikt worden.

De redenen voor dit initiatief waren:

-het bijna volledig verdwijnen van grenscontroles tussen de lidstaten op die datum;

-de verwarring die er heerste door het verschillend toepassen van de CITES-overeenkomst door de verschillende lidstaten;

-de noodzaak van een aanpassing van de bestaande Verordeningen aan de evolutie van de controletechnieken op de handel in dieren.

Deze nieuwe aanpak zorgt er ook voor dat de onderverdeling van de diersoorten naargelang hun graad van bescherming gebeurd in bijlagen A, B, C en D.

We spreken dus over **2 soorten CITES-wetgevingen**:

Gelijkenissen en verschillen in de Europese aanpak:

Bijlage A en bijlage I komen grotendeels overeen, zo ook B en II, C en III terwijl bijlage D soorten een nieuwe categorie vormen.

Deze bijlage D omvat alle niet-CITES soorten waarvan geweten is dat ze in zulke aantallen worden ingevoerd dat hierop toezicht gewenst is en, wanneer nodig, ze tijdig op een hogere lijst kunnen geplaatst worden.

Voor een aantal soorten neemt de EU extra beschermende maatregelen waardoor o.a. alle **inheemse roofvogels** opgenomen zijn in bijlage A; en ook dat voor de soorten uit bijlagen C en D een invoeraangifte moet gebeuren.

Verder heeft Europa een lijst opgemaakt van **soorten die veelvuldig in gevangenschap worden gekweekt**. Deze soorten zijn opgenomen in **bijlage X** van verordening (EG) nr. 865/2006 (*art.62-lid 1*) en voor deze soorten en de hybriden van deze soorten **zijn geen CITES-certificaten meer nodig**; maar bedenkt dat deze soorten ook moeten gemerkt zijn overeenkomstig art.66 van deze verordening. Deze verordening (EG) nr. 865/2006 vindt U [hier](#) nogmaals terug.